

jeg antog, at vi rimeligvis maatte være forberedte paa, at den anslaaede forhøjede Indtægt af Skatten næppe med Sikkerhed vilde kunne paaregnes, idet jeg sig ud fra, at vi fremdeles vilde komme til at vente med at foretage den Forhøjelse af Skatten til 10 Kr., som er kalkuleret til at ville indbringe omtrent 700,000 Kr. Smidlertid maa jeg dog bemærke, at denne Foranstaltning selvfølgelig maa ses i Sammenhæng med hele vor finansielle Stilling, og navnlig i Sammenhæng med det Overstud, som endelig maatte fremkomme paa Finansloven ved dennes 3dje Behandling. Jeg anser det derfor for nødvendigt, at det foreliggende Forslag henvises til Finansudvalget, idet man først ved de Overbejlinger, som maa finde Sted inden 3dje Behandling, vil kunne vinde fuldstændig Klarhed over, hvorvidt Fuldseggørelsen af andre Formaal mulig maatte kunne vanskeliggøre, at Skatten fremdeles kan holdes paa de 7 Kr. Rent foreløbig vil jeg her kun bemærke dette, at jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt, at Udsættelsesterminen forlænges for mere end et Finansaar ad Gangen. Jeg tror, det er rettest at sætte den ny Tidsgrænse til 1ste April 1897 i Stedet for som foreslaet til 1ste Oktober 1897. Den længere Tidsskrift har den højtærede Minister motiveret ved Henviisning til Tolddommissionens Arbejde, idet han gaar ud fra, at der i intet Tilfælde før til næste Efteraar vil kunne blive Tale om, at en ny Toldlov træder i Kraft. Men hvis det virkelig skulde vise sig, at vi i Løbet af næste Rigsdagssamling skulde kunne naa til Gennemførelsen af en Toldreform, vil ogsaa Spørgsmaalet om Skatten blive at behandle og afgøre i Sammenhæng dermed, og der vil i hvert Fald være Tid nok til eventuelt fremdeles at forlænge Fristen. Endelig finder jeg Anledning til paa ny at fremhæve, hvad der ogsaa tidligere har været bemærket, at en Udsættelse af Skattens Forhøjelse ingen Henseende præjudicerer noget Medlems Stilling over for Spørgsmaalet om Skattens endelige Størrelse. Om man til syvende og sidst vil blive staaende ved 7 Kr., eller om man vil gaa op til 10 eller til 20 Kr., er et Spørgsmaal, over for hvilket enhver staar fuldstændig frit. Den endelige Afgørelse vil blive at træffe i sin Tid, naar vi kommer til en samlet Overbejelse af de indirekte Skatter under et.

F. Bøffen: Overfor det tilsvarende Lovforslag, som blev behandlet her i Fjor, og som blev gennemført, indtog jeg og mine nærmeste Meningsfæller den Stilling, som var den naturlige Følge af Gennemførelsen

af Loven i 1891, nemlig at man ikke vilde tilraade en Udsættelse af Skattens Forhøjelse. Der eksisterer jo nu en Lov, som forudsætter en Skat af 10 Kr., og en Udsættelse af denne Lovs Ikræfttræden vil jo i og for sig betyde det samme som en Skattelettelse. Spørgsmaalet vil da altsaa blive, om det vil være hensigtsmæssigt at lette Samfundets Skattebyrde paa dette Punkt eller paa andre. Det forekommer mig da, at naar Valget kommer til at staa mellem Lettelser af Skattebyrden her og paa andre Punkter, vil det sidste være langt at foretrække fremfor dette, idet jeg dog tror, at man i Almindelighed maa sige, at Allet har været anerkendt som et ret naturligt Skattegrundlag. Altsaa, i Princippet vil jeg ikke tilraade, at man kommer ind paa en yderligere Udsættelse. Det ærede Medlem, som nu talte (C. Hage), forfikkede rigtignok, at det at gentage Udsættelsen ikke paa nogen Maade præjudicerede den Stilling, man endelig vilde komme til at indtage, naar der til Slutning skal træffes en Afgørelse. Deri er jeg ikke ganske enig med ham; thi jeg tror, at enhver yderligere Udsættelse efterhaanden vil komme til at svække den Stilling, som med Grund kan bygges paa den nugældende Lov. Jeg antager det i øvrigt ogsaa for en ret tvivlsom Fordel for den paagældende Industri paa den Maade at maatte leve under en truende Lov, om hvilken man ikke ved, om den kommer til at træde i Kraft eller ikke. Der ligger deri en naturlig Opfordring til en stærkt forceret Produktion under den sidste Periode af den lave Beskatning for at have en saa stor Beholdning som muligt til at gaa Fremtiden i Møde med. Smidlertid, da det ærede Medlem, som nu talte, anbefalede at lade Sagen gaa til Finansudvalget og at undersøge, hvorledes den hele finansielle Stilling bliver ved Afslutningen af denne Samling, vil der jo altsaa først til den Tid være Anledning til at tage en bestemt Stilling over for dette Spørgsmaal. Jeg skulde meget beklage, om det ikke lykkedes i denne Samling at finde andre Omraader, hvorpaa en Skattelettelse eller en Pengeanvendelse med mere Grund kunde finde Sted end her paa dette Punkt. Der foreligger jo en Række Lovforslag indbragte fra forskellige Sider, dels om Skattelettelser, dels om Anvendelse af Penge til forskellige Nøje, og jeg vilde utvivlsomt foretrække den ene eller den anden af disse forskellige Planer fremfor at gennemføre denne fornødne Udsættelse. -- Maa jeg med Hensyn til en enkelt Bestemmelse i det forelagte Lovforslag, som er ny, gøre opmærksom paa, at den dog vistnok, om det